

چاره‌سه‌ری کێشه خێزانیه کان له ژێر رۆشنایی فهرموده کانی پیغمه‌مبه‌ر (درودی خوی لی بیټ)

خالد عمر قادر

زانکۆی تیشک / کۆلیجی یاسا / به‌شی یاسا.

پوختنه

Article Info

Received: May , 2019

Accepted: October , 2019

Published : April, 2022

Keywords

چاره‌سه‌ر، خێزانیه‌کان، فهرموده

Corresponding Author

Khaled.omar@google.com

چاره‌سه‌ری کێشه خێزانیه کان له ژێر رۆشنایی فهرموده کانی پیغمه‌مبه‌ر (درودی خوی لی بیټ) ئهم توێژینه‌وه‌یه دانه‌وه‌یه بۆ به‌دیاری خستی هه‌ندێک له‌و گه‌ڕانه‌ی ئهمڕۆ له‌ مای موسلمانان ڕوو ده‌ده‌ن له‌ گه‌ڵ چاره‌سه‌ری گه‌ڕانه‌کان، ئه‌وه‌ش له‌ ژێر رۆشنایی ژبانی پیغمه‌مبه‌ر (درودی خوی لی بیټ) له‌ گه‌ڵ فهرموده کانی، ئهم توێژینه‌وه‌ش پێک دێت له‌ دوو به‌ش.

به‌شی یه‌که‌م تابه‌ته به‌ ژبانی پیغمه‌مبه‌ر (درودی خوی لی بیټ) له‌ گه‌ڵ خێزانه‌کانی و شێوازی هه‌ڵسو که‌وتی ژبانی ڕۆژانه‌ی له‌ چهند ڕۆیکه‌وه، ئابوری، ئینسانی، یارمه‌تی دان، جوانی، دونیای، له‌ گه‌ڵ هه‌موو ئه‌مانه‌ش نمونه‌ی زیندومان ئاماژه‌ بۆ کردووه‌ بۆ ئه‌وه‌ی وێنه‌که به‌ جوانی ڕون بێته‌وه، له‌م ڕوانه‌وه‌ بۆت به‌دیاری ده‌که‌وێت وێنه‌ی ژبانی پیغمه‌مبه‌ر (درودی خوی لی بیټ) چۆن ژباوه‌ له‌ گه‌ڵ خێزانه‌کانی له‌ کاتی که‌دا ئه‌و پێشه‌نگه‌ لۆ ته‌واوی موسلمانان، ئه‌گه‌ر ژبانی ئه‌و به‌راورد بکه‌ین له‌ گه‌ڵ ژبانی موسلمانان جیاوازی ڕون ده‌بێته‌وه‌ که‌م ته‌رخه‌می به‌دیاری ده‌که‌وێت ئه‌و کات ده‌توانین بڵێن سه‌ره‌تای کێشه‌کان له‌و کاته‌ ده‌ست پێ ده‌کات که‌ ده‌ستمان له‌ ژبانی پێشه‌نگی خۆمان به‌رداوه‌ به‌ دوا یه‌گی تر که‌وتوین.

به‌شی دووهم: تابه‌ته به‌ چاره‌سه‌ری کۆتایی لۆ گه‌ڕانه‌کان که‌وا شانی موسلمانانی قورس کردووه‌ له‌ ژێر رۆشنایی ئامۆژگاریه‌کانی پیغمه‌مبه‌ر (درودی خوی لی بیټ) هه‌ر که‌س ده‌ست به‌و ئامۆژگاریانه‌ بگرێت ئه‌وه‌ ژبانی ئاسوده‌ ده‌بێت، هه‌ر که‌س ده‌ستی لێ به‌ر به‌دات ئه‌وه‌ به‌راستی زه‌ره‌ر مه‌ند ده‌بێت. چهند خه‌ڵیکمان لۆ چاره‌سه‌ر کردنی ئه‌و گه‌ڕانه‌ی ئاماژه‌ بۆ کردووه‌ که‌ توشی هه‌موو تاکێکی موسلمان ده‌بێت له‌ ژبانی ڕۆژانه‌یدا، له‌وانه: چاره‌سه‌ری توره‌یی، چاره‌سه‌ر به‌ پیکه‌نین و زه‌رده‌خه‌نه، گه‌فتوگۆ، ئامۆژگاری، وه‌ چۆن به‌ره‌نگاری کێشه‌ گه‌وره‌کان ده‌بێته‌وه‌ مامه‌لیان له‌ گه‌ڵ ده‌که‌ین ئه‌مانه‌ هه‌ر هه‌مووی له‌ ژێر رۆشنایی فهرموده‌ راسته‌کان و ئامۆژگاریه‌کانی پیغمه‌مبه‌ر (درودی خوی لی بیټ) له‌ کۆتاییدا کێشه‌ی بوختان کردن به‌ دایکی باوه‌ دارمانان ئاماژه‌ بۆ کردووه‌ گرینگتر له‌ کێشه‌ که‌ش شێوازی مامه‌له‌ی پیغمه‌مبه‌ر بوو (درودی خوی لی بیټ) له‌ گه‌ڵ عایشه‌ پیغمه‌مبه‌ری خوا هیچ کاردانه‌وه‌یه‌کی خراپی نه‌بوو هه‌تا یه‌ک وشه‌شی به‌کار نه‌هێنا که‌ له‌ گه‌ڵ ئه‌و شیاو نه‌بێت، به‌لکه‌ ئارامی گرت قسه‌ی نه‌کرد پرسیاری کرد هیچ شتیکی نه‌کرد پێش ئه‌وه‌ی خوا فه‌رمانی بۆ بکات هه‌تا هه‌موو شتیکی زۆر به‌ جوانی لۆ ڕون بۆوه‌ ئایه‌ته‌کان له‌ قورئان دابه‌زی ئه‌ستۆ پاکی عایشه‌ به‌دیاری که‌وت کێشه‌که‌ کۆتایی هات پیغمه‌مبه‌ریش (درودی خوی لی بیټ) دلی ئاوی خوارده‌وه‌ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی هیچ شتیکی نه‌کرد که‌ دوا یه‌ لێ پشه‌یمان بێته‌وه‌ چۆن وا نابێ له‌ کاتی که‌ ئه‌و هه‌ل بژاردیه‌ له‌ نێو هه‌موو مروه‌فانه‌کان.

پێشهکی:

بهناوی خوای بهخشندهو میهره بان

سوپاس بۆخوای پهروهردگار درودو سهلام لهسهه گیانی پاکی پێشهواي مرۆفایهتی موحهمهدی کوری عبدالله و تهواوی دۆست و یاهوره کانی و شوین کهوتوانی ههتا رۆژی دواي .

بابهتی کیشهی خیزانی ئەمڕۆ لهناو کۆمه‌لگا رۆو له زیاد بونه له حاله‌تهوه بوه به دیارده، دیاره له هه‌موو شونیک کیشهی خیزانی کهم تا زۆر هه‌یه به‌لام جیاوازی نێوان شوینه‌کان یه‌کجار زۆره، بۆیه ده‌بی ئەمه له‌به‌ر چاو بگرین، کاتی‌ک که ده‌ته‌وێت کیشه‌یه‌ک چاره‌سه‌ر بکه‌ی له ده‌ستپێکی کاره‌که‌تدا ده‌بی قه‌باره‌ی ئەم کیشه‌یه له‌به‌ر چاوت بی‌ت ئینجا ده‌توانی چاره‌سه‌ری گونجایی لۆ دابینی، ئەوه‌ی ئێمه لی‌ره مه‌به‌ستمانه به‌راستی کیشهی خیزان خه‌ریکه تاک به تاکي ماله‌کان ده‌گرێته‌وه خیزانه‌کان هه‌ل‌ده‌وه‌شینیته‌وه بوار بۆ رِق و کینه له‌ناو کۆمه‌لگا زیاد ده‌کات ئەمه جگه له چه‌ندان کیشهی تر که هه‌موی شوینه‌واری تێک چونی شیرازه‌ی خیزانه، بۆیه ئێمه ئە‌گه‌ر بتوانین هه‌ندیک له‌و کیشه‌یه چاره‌سه‌ر بکه‌ین یا خود که‌می بکه‌ینه‌وه ئە‌مه ئه‌رکیکی ئایي و مرۆفایه‌تیه به جی ده‌هین .

باشترین چاره‌سه‌ریش لۆ ته‌واوی کیشه خیزانه‌کان بریتیه له تی‌گه‌یشتیکی راست و دروست له فهرموده‌کانی پی‌غه‌مه‌ری خوا (درودی خوای لی‌ بی‌ت)، چونکه پی‌غه‌مه‌ری خوا (درودی خوای لی‌ بی‌ت) بۆ ئێمه پێشه‌نگه ئە‌و له‌سه‌ر ده‌می خۆی به کردارو گفتاره جوانه‌کانی ته‌واوی کیشه خیزانه‌کانی چاره‌سه‌ر کرد هه‌روه‌ها چه‌ند بنچینه‌یه‌کی بۆ ئێمه به‌جی ه‌یشت که هه‌ر کاتی‌ک ده‌ستی پێه بگرین کیشه‌کان کۆتاییان پێ دیت و ئاسوده‌یی رۆو له ته‌واوی ماله‌کان ده‌کات، بۆیه ئێمه بۆ چاره‌سه‌ر کردنی کیشه خیزانه‌کان ده‌گه‌ڕێنه‌وه بۆ فهرموده راسته‌کان تا ته‌واوی کیشه‌کاغان له ژێر رۆشنایی ئە‌م فهرمودانه چاره‌سه‌ر بکه‌ین.

ده‌بی گرفت و کیشه‌کان به شتیکی ئاسایی وه‌ر بگرین چونکه به‌سه‌ر بردنی ژیا‌نی دوو که‌س به‌یه‌که‌وه لۆ ماوه‌یه‌کی زۆر ئە‌وه‌مان پێ ده‌لی‌ت که گرفت هاتنه پی‌شه‌وه شتیکی نامۆ نابێ، ده‌بی می‌کانزیمیک هه‌بی بۆ چاره‌سه‌ر کردنیان، هه‌روه‌ها خۆ‌تێنده‌وه‌ی به‌رامبه‌ره‌که‌ت و شاره‌زا بون له‌ژیا‌نی ئە‌وه‌ش نیوه‌ی گرفته‌کانت لۆ چاره‌سه‌ر ده‌کات چونکه ده‌بی ئە‌م راستیه بزاین کیشه و گرفت له‌هه‌موو مالیک سه‌ر هه‌ل ده‌دات به‌لام رۆو به‌رپوونه‌وه‌ی گرفته‌کان و چاره‌سه‌ر کردنی گونجاو هه‌ول‌دان لۆ دوباره نه‌بوونه‌وه‌ی گرفته‌کان ئە‌مه ئە‌و می‌کانزیمیه که ئێمه به‌دوا‌یدا ده‌گه‌ڕێن لۆ کۆتایی ه‌ینان به گرفته‌کان، ئە‌گه‌ر گرفته‌کان ریز به‌ندی بکه‌ین له‌گه‌ڵ چاره‌سه‌ره‌کانی به‌رامبه‌ر یه‌کیان بکه‌ین ده‌بین گرفته‌کان پێش رۆدانی زۆر به‌چوکه چاره‌سه‌ریشی زۆر ئاسانه به‌لام شیوازی چه‌وت و هه‌لسو که‌وتی نا‌رێک گرفته‌کان به‌رهو ئاقاریکی خراب ده‌بات بۆیه ده‌بی‌ت ئێمه گرفته‌کان و کیشه‌کان له ژێر رۆشنایی فهرموده‌کان چاره‌سه‌ر بکه‌ین ئە‌م نامۆ‌زگاریانه‌ی پی‌غه‌مه‌ر (درودی خوای لی‌ بی‌ت) فهرمۆش نه‌که‌ین ئە‌وه‌کات ده‌بین هه‌رچی گرفت و کیشه‌یه کۆن‌تۆلی له‌ده‌ستی خۆمان دایه به‌لام ئە‌گه‌ر به پی‌چه‌وانه‌ی فهرموده‌کان هه‌نگاومان هاویشته ئە‌و کات ده‌بی چاره‌یه‌ی کاردانه‌وه‌ی زۆر نه‌رینی له ژیا‌نی خۆمان بکه‌ین.

لی‌ره‌دا چاره‌سه‌ری گرفته‌کان له‌دوو به‌شدا ئاماژه پێده‌که‌ین هه‌ر به‌شه‌ک پێنج ته‌وه‌ر له‌خۆ ده‌گرێت.

تهوهری یه کهم: مامه‌له‌ی پیغمبه‌ر (درودی خوی لی بیت) له گهل خیزانه کانی له روی داراییه‌وه.

پیغمبه‌ری خوا (درودی خوی لی بیت) له روی داراییه‌وه هه‌زار نه‌بو، به‌لام له ته‌واوی ژبانی وا به دیار ده‌که‌وێت که کاتی وا هه‌بوه تایبته‌ی پیش جه‌نگی به‌در له روی داراییه‌وه وه‌زعی باش نه‌بو، به‌لام پاشان خوی گه‌وره‌ی ده‌روی خیری لی کردۆته‌وه تا ته‌و راده‌ی ته‌رزاقی سالیکی لۆ خیزانه‌کانی هه‌لده‌گرت، له روی خانو خه‌رجی رۆژانه‌شه‌وه ته‌مه له دوو خالی گرینگ ناماژه‌ی بی ده‌که‌ین:

أ- پیغمبه‌ری خوا (درودی خوی لی بیت) خانوی لۆ ته‌واوی خیزانه‌کانی به جیا دابین کردبوو، هه‌ر وه‌کو له‌م ئایه‌ته‌ی پیرۆزه به‌رونی دیاره که خوی بالا ده‌ست ده‌فه‌مو: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾^(١).
واته: به‌راس‌تی نه‌وانه‌ی له‌و دیوی دیواری ژووره‌کانه‌وه بانگت لی ده‌که‌ن (مه‌به‌ستی له بانگ لیکراوه که پیغمبه‌ره) به‌شی زۆریان نه‌فانم و عه‌قلیان نییه^(٢).

پیغمبه‌ری خوا (درودی خوی لی بیت) خوشی ناماژه‌ی به ژوری خیزانه‌کانی کردوه هه‌ر وه‌ک له‌ فهرموده‌ی دایکی سه‌له‌مه‌ هاتوه: عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اسْتَقِظَ لَيْلَةً، فَقَالَ: ((سُبْحَانَ اللَّهِ مَاذَا أُنْزِلَ اللَّيْلَةَ مِنَ الْفِتْنَةِ، مَاذَا أُنْزِلَ مِنَ الْخَزَائِنِ، مَنْ يُوقِظُ صَوَاحِبَ الْحُجُرَاتِ؟ يَا رَبُّ كَأْسِيَةٍ فِي الدُّنْيَا عَارِيَةٍ فِي الْآخِرَةِ))^(٣).

واته: دایکی سه‌له‌مه‌ ره‌زای خوی لی بیت فهرموو: پیغمبه‌ر (درودی خوی لی بیت) شه‌وێک له‌خه‌وه هه‌لسا فهرموو: پاك و بێگه‌ردی بۆ خوا، ته‌م شه‌وه چی دابه‌زیوه له‌ فیتنه، ته‌م شه‌وه چی دابه‌زیوه له‌ خه‌زینه‌کان، کێ خاوه‌نی ژووره‌کان به‌خه‌به‌ر دیتیت؟ ئای که که‌سانێک پۆشاکیان له‌به‌ره له‌ دنیا، بی پۆشاکن له‌ رۆژی دوا‌یی.

هه‌ر وه‌کو له‌ ئایه‌ته‌که‌ی قورئانی به‌رونی دیاره، که‌واته هه‌ر یه‌که‌یان له‌ خیزانه‌ی پیغمبه‌ر (درودی خوی لی بیت) ژوری تایبه‌تی به‌ خۆی هه‌بو، له‌به‌ر گرنگی خانو یا خود بلیش شوینی تایبته‌ی لۆ خیزان پیغمبه‌ر (درودی خوی لی بیت) ته‌واو ده‌رکی به‌مه‌ کردوه بۆیه لۆ نه‌وانه‌ی یونه به‌ فهرمانه‌رو کارو نه‌رکی پیغمبه‌ریان به‌جێ هیناوه فهرموه‌تی چوار شتیان لۆ بکری به‌ گرینگ‌ترینان ده‌ست بی ده‌کات که دابین کردنی خانوه.

عَنِ الْمُسْتَوْدِ بْنِ شَدَّادٍ، يَقُولُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: ((مَنْ وَلِيَ لَنَا عَمَلًا وَلَيْسَ لَهُ مَنَزَلٌ، فَلْيَتَّخِذْ مَنَزَلًا، أَوْ لَيْسَتْ لَهُ زَوْجَةٌ فَلْيَتَزَوَّجْ، أَوْ لَيْسَ لَهُ خَادِمٌ فَلْيَتَّخِذْ خَادِمًا، أَوْ لَيْسَتْ لَهُ دَابَّةٌ فَلْيَتَّخِذْ دَابَّةً، وَمَنْ أَصَابَ شَيْئًا سِوَى ذَلِكَ فَهُوَ غَالٍ))^(٤).

واته: موسته‌وره‌ی کوری شه‌داد فهرموو: گویم له پیغمبه‌ر بوو (درودی خوی لی بیت) ده‌یفهرموو: هه‌ر که‌س کارێکمان لۆ بگریته ته‌ستۆ، ته‌گه‌ر خانوی نه‌بوو با خانوێک له‌سه‌ر حسابی ئیمه‌ دابین بکات، یان خیزانی نه‌بوو با ژن بپینق له‌سه‌ر حسابی ئیمه، یان خزمه‌ت کاری نه‌بوو با خزمه‌تکارێک بۆ خۆی بگری له‌سه‌ر حسابی ئیمه، یان هه‌یج حه‌یوانی نه‌بوو هاتوو چووی بی بکات با حه‌یوانێک بگری له‌سه‌ر حسابی ئیمه، هه‌ر که‌س شتیێک بیا له‌وه زیاتر ته‌وه به‌ دزی له‌سه‌ری حساب ده‌کری.

ب- له روی خه‌رجی رۆژانه‌شه‌وه پیغمبه‌ر (درودی خوی لی بیت) زۆر سه‌خی بوه هه‌روه‌ک له‌ ده‌روه له‌گه‌ل دۆست و هه‌زار و نه‌داران سه‌خواه‌تی هه‌بو له‌گه‌ل خیزانه‌کانی زیاتر، خاوه‌نی سه‌د مه‌ر بوه پیغمبه‌ری خوا (درودی خوی لی بیت) هه‌بون بوه نه‌ک وه‌کو هه‌ندی که‌س وا حاالی بوه که پیغمبه‌ری خوا (درودی خوی لی بیت) به‌رده‌وام هه‌زار بوه هه‌یجی نه‌بو، کاتێک وه‌فدی (بنی‌المستفق) دینه‌ لای حه‌یوانیان بۆ ده‌کوژینه‌وه ده‌فه‌موو: سه‌د مه‌رمان هه‌یه نامانه‌وی زیاد بکا هه‌ر کات شوانه‌که گوته‌ی یه‌کیێک زیادی کردوه ئیمه حه‌یوانێک ده‌کوژینه‌وه^(٥).

(١) الحجرات (٤).

(٢) خلاصه‌ی تفسیری نامی، مه‌لا عبد‌الکریمی مدرّس، (٥١٥).

(٣) رواد البخاری (٤٩/٢) رقم‌ الحديث (١١٢٦).

(٤) رواد أحمد فی مسنده (٥٤٣/٢٩) رقم‌ الحديث (١٨٠١٥)، والطبرانی فی المعجم‌ الكبير (٣٠٤/٢٠) رقم‌ الحديث (٧٢٥).

(٥) رواد أبو داود (٣٥/١) رقم‌ الحديث (١٤٢).

تهوهری دووهم: مامهله‌ی پیغمبه‌ر (درودی خوی لی بیّت) له گه‌ل خیزانه‌کانی له روی ئینسانیه‌وه.

جوانترین شیواز شیوازی مامهله‌ی پیغمبه‌ر (درودی خوی لی بیّت) بووه له گه‌ل خیزانه‌کانی له روی ئینسانیه‌وه چونکه زۆر به روونی له فەرموده‌کانی ئەمه به‌دی ده‌کریّت که‌وا پیغمبه‌ر (درودی خوی لی بیّت) ره‌چاوی ته‌واوی هه‌ستی هه‌موو خیزانه‌کانی ده‌کرد تاییه‌تیش له روی ئینسانیه‌وه، به‌چهند خالیک ئەم مامه‌له ئینسانیه‌ی پیغمبه‌ر (درودی خوی لی بیّت) ده‌خه‌ینه روو.

یه‌که‌م: هه‌موو رۆژێک پیغمبه‌ر (درودی خوی لی بیّت) دوا‌ی نوێزی به‌یانی داده‌نیشت هه‌تا رۆژ هه‌لده‌هات، پاشان ده‌چوه کن ته‌واوی خیزانه‌کانی سه‌ری لی ده‌دان و سه‌لامی لی ده‌کردن و دوعای لۆ ده‌کردن، تا ئاخ‌ر خیزانی که سه‌ری ته‌وبا ئینجا له‌لای ئەو ده‌ماوه، دوا‌ی نوێزی عه‌سر هه‌مان رۆژ دو‌باره سه‌ری له هه‌موو خیزانه‌کانی ده‌دايه‌وه.

پێشه‌وا ئین و حه‌جهر ده‌فه‌رموی: ئەوه‌ی له به‌یانیان ده‌چوه لای خیزانه‌کانی سه‌لام کردن و دوعا کردن بوه، ئەوه‌ی دوا‌ی عه‌سر دانیشتن و قسه‌ کردن بووه (٦).

ئینجا دوا‌ی نوێزی عی‌شا هه‌موو خیزانه‌کانی کۆ ده‌بونه‌وه له‌ مالتی ئەو خیزانه‌ی که ئەو شه‌وه سه‌ری ئەو بوه، قسه‌و باس و ته‌واو ده‌بوو هه‌رک‌س ده‌گه‌ڕایه‌وه مالتی خۆی، پیغمبه‌ر (درودی خوی لی بیّت) له‌و ماله‌ ده‌مایه‌وه که سه‌ری ئەو بوو.

ئهم شیوازه مامه‌له‌ی پیغمبه‌ر (درودی خوی لی بیّت) له‌گه‌ل خیزانه‌کانی له‌ سێ فەرموده‌ی جیا‌واز وه‌رگه‌راوه، که ئەمه‌ش ده‌قی فەرموده‌کانه.

عن ابن عباس کان رسول اللہ (صلی اللہ علیہ وسلم) إذا صلی الصبح جلس فی مصلّاه، وجلس الناس حولہ حتی تکلم الشّمس، ثمّ دخل علی نسائہ امّواہ امّواہ، یسّلم علیہنّ، ویدعُو لهنّ، فإذا کان یوم إحلاہنّ جلس عندها (٧).

عن عائشہ رچی اللہ عنہا: کان رسول اللہ (صلی اللہ علیہ وسلم) إذا انصرف من العَصْرِ دخل علی نسائہ، فیدئو من إحلاہنّ (٨).
عن عائشہ، قال: " کان للنّبی (صلی اللہ علیہ وسلم) تسع نسوہ، فکان إذا قسم بیّتهنّ، لا ینتہی إلی المرأۃ اللّولی إلّا فی تسع، فکُنّ یجتَمعن کُلّ لیلہ فی بیّت الّتی یأتیہا (٩).

دووهم: داد په‌روه‌ری له‌ مانه‌وه‌ی شه‌و، پیغمبه‌ری خوا (درودی خوی لی بیّت) چونکه له‌ خیزانیکی زیاتر هه‌بوو ئەو په‌ری داد په‌روه‌ری له‌ نیوانیان ده‌کرد به‌ جوړیک هه‌ر یه‌که مافی خۆی به‌ ته‌واوی بی ده‌دا، هه‌ر وه‌کو دایکی باوه‌رداران عائشه ده‌فه‌رموی: (پیغمبه‌ری خوا (درودی خوی لی بیّت) فه‌زلی هه‌چ له‌ خیزانیکی نه‌ده‌دا به‌سه‌ر ئەوی تر، هه‌موو وه‌کو یه‌ک له‌لایان ده‌مایه‌وه، که‌م رۆژ وابوو نه‌هاتبا لۆ سه‌ردانی ته‌واوی خیزانه‌کانی) (١٠).

سێ یه‌م: تیرو پشکی ده‌کرد له‌ به‌ینی خیزانه‌کانی کاتیک سه‌فه‌ری کردبا، پیغمبه‌ری خوا (درودی خوی لی بیّت) هه‌ر کات نیه‌تی سه‌فه‌ری هه‌با یه‌کیکی له‌ خیزانه‌کانی له‌گه‌ل خۆی ده‌برد بۆ ئەوه‌ی هه‌چ کیشه‌ دروست نه‌بیّت کێ له‌گه‌ل خۆی ببات ئەوه تیرو پشکی ده‌کرد له‌ نیوان خیزانه‌کانی هه‌ر که‌س ناوی ده‌رچوبا له‌گه‌ل خۆی ده‌یبرد.

عن عائشہ رچی اللہ عنہا، قالت: کان رسول اللہ (صلی اللہ علیہ وسلم) إذا أراد سقراً أقوَع بیق نسائہ، فایتّھنّ خرّج سھمھا خرّج بھا معھ (١١).

(٦) فتح الباري (٣٧٩/٩).

(٧) رواه الطبراني في المعجم الأوسط (٣٢٣/٨) رقم الحديث (٨٧٦٤).

(٨) رواه البخاري (٣٤/٧) رقم الحديث (٥٢١٦).

(٩) رواه مسلم (١٠٨٤/٢) رقم الحديث (١٤٦٢).

(١٠) رواه أبو داود (٢٤٢/٢) رقم الحديث (٢١٣٥).

(١١) رواه البخاري (١٥٩/٣) رقم الحديث (٢٥٩٣)، ومسلم (٢١٢٩/٤) رقم الحديث (٢٧٧٠).

جواره: خۆشه‌ویستی لۆ خێزانی، پیغه‌مبهری خوا (درودی خوی لی بیټ) زۆر به راشکاوانه له بهرامبهر خه‌لک رای ده‌گه‌يانده که نه‌و خێزانی خۆی خۆش ده‌وێت.

عن عمرو بن العاص رَجَى اللّٰهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَهُ عَلَى جَيْشٍ زَاتِ السَّلَاسِلِ، فَأَتَيْتُهُ فَقُلْتُ: أَيُّ النَّاسِ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: ((عَائِشَةُ))، فَقُلْتُ: مِنَ الرِّجَالِ؟ فَقَالَ: ((أَبُوهَا)) (١٢).

له‌م فهرمودیه زۆر به‌روونی دیاره که پیغه‌مبهری خوا (درودی خوی لی بیټ) که پرسپاری لی ده‌که‌ن که‌وا خۆشه‌ویست‌ترین که‌س له‌لات کێیه ده‌فهرموی: عائیشه.

پێنجهم: پرس یی کردن له کاته هه‌ستیاره‌کان، پیغه‌مبهری خوا (درودی خوی لی بیټ) له زۆر له کاره‌کانی راپۆژی به‌خێزانه‌کانی ده‌کرد بۆ نمونه کاتێک پیغه‌مبهری خوا (درودی خوی لی بیټ) له صولحی حوده‌بیه ته‌واو بوو، به‌یاوه‌ره‌کانی فهرموو هه‌ستن حه‌یوانه‌کانتان بکوژنه‌وه و سه‌رتان به‌تاشن سی جار ئهم قسه‌ی دوباره‌ کردوه، که‌واته ئه‌مسال به‌ پێی صولحه‌که هه‌ج ناکرێت، یاوه‌ره‌کان که‌سیان هه‌لته‌ستان چونکه صولحه‌که‌یان زۆر یی ناخۆش بوو، کاتێک که‌س هه‌لته‌ستا پیغه‌مبهری خوا (درودی خوی لی بیټ) چه‌و لای دایکی سه‌له‌مه ئهم وه‌زعه‌ی لۆ باس کرد، دایکی سه‌له‌مه فهرموی: ده‌ته‌وی خه‌لک به‌ گوێت بکه‌ن بپۆ قسه‌ له‌گه‌ڵ که‌س مه‌که حه‌یوانی خۆت بکوژوه سه‌ری خۆشت به‌تاشه، پیغه‌مبهریش (درودی خوی لی بیټ) وای کرد، کاتێک یاوه‌ره‌کانی چاویان یی که‌وت هه‌موو هه‌ل‌سان حه‌یوانی خۆیان کوشته‌وه و سه‌ری خۆیان تراشی (١٣).

ته‌وه‌ری سییه‌م: مامه‌له‌ی پیغه‌مبهر (درودی خوی لی بیټ) له‌گه‌ڵ خێزانه‌کانی له‌ روی یارمه‌تیدانیان.

پیغه‌مبهری خوا (درودی خوی لی بیټ) چاک‌ترین که‌س بوه له‌گه‌ڵ ته‌واوی خێزانه‌کانی هانی ته‌واوی یاوه‌ره‌کانیشی ده‌دا له‌سه‌ر چاکه‌ کردن و یارمه‌تی دانی خێزانه‌کانیان هه‌ر وه‌کو له‌م فهرمودیه‌ هاته‌وه، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ((خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي)) (١٤).

به‌دلتیایه‌وه که‌سیک به‌شترین که‌س یی لۆ خێزانه‌کانی ئه‌وه دیاره زۆریش یارمه‌تی داوان له‌ کاره‌کانی ناو ماڵ، هه‌ر وه‌کو عائیشه دایکی باوه‌رداران لێ ده‌پرسن پیغه‌مبهری خوا (درودی خوی لی بیټ) چی ده‌کرد له‌ ماله‌وه؟ فهرموی: (جلی خۆی ده‌دوریه‌وه، حه‌یوانی ده‌دۆشی، خزمه‌تی خۆی ده‌کرد) (١٥).

هه‌ر وه‌کو له‌م فهرمودیه‌ ترده‌ هاته‌وه که‌ مالی باوکی عائیشه هه‌ندێ گۆشتیان لۆ مالی پیغه‌مبهر (درودی خوی لی بیټ) ناردوه، عائیشه گۆشته‌که‌ی ده‌گرت پیغه‌مبهریش (درودی خوی لی بیټ) پارچه‌ پارچه‌ی ده‌رکرد (١٦).

که‌واته به‌ شیوازیکی گشتی پیغه‌مبهری خوا (درودی خوی لی بیټ) هه‌م به‌ قسه‌و هه‌م به‌ کردوه ئه‌وه‌ی سه‌لماندوه که‌ ده‌بیته‌ هه‌موو که‌سیک یارمه‌تی خێزانه‌که‌ی بدات له‌ کاری ناو ماڵ، هه‌ر که‌س له‌م ره‌وشته‌ دور بیته‌ ئه‌وه با ته‌ماشای قورئانی پیرۆز بکات بزانه‌ خوی

(١٢) رواه البخاري (٥/٥) رقم الحديث (٣٦٦٢)، ومسلم (١٨٥٦/٤) رقم الحديث (٢٣٨٤).

(١٣) رواه البخاري (١٩٣/٣) رقم الحديث (٢٧٣١).

(١٤) رواه الترمذي (٧٠٩/٥) رقم الحديث (٣٨٩٥) وقال الترمذي: هذا حديث حسن صحيح، وابن ماجه (٦٣٦/١) رقم الحديث (١٩٧٧)، والبخار في مسنده (١٩٦/٣) رقم الحديث (٩٨٤)، وابن حبان في صحيحه (٤٨٤/٩) رقم الحديث (٤١٧٧).

(١٥) رواه أحمد في مسنده (٢٦٣/٤٣) رقم الحديث (٢٦١٩٤) قال شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح، والبخاري في الأدب المفرد (٢٧٩/١)، وأبو يعلى في مسنده (٢٨٦/٨) رقم الحديث (٤٨٧٣)، وابن حبان في صحيحه (٤٨٩/١٢) رقم الحديث (٥٦٧٥).

(١٦) رواه إسحاق بن راهويه في مسنده (٩٦٦/٣) رقم الحديث (١٦٨٢)، وأحمد في مسنده (١٧٧/٤١) رقم الحديث (٢٤٦٣١).

پەرودرگەر چۆن باسی نێردراوی خۆی بۆمان دهکات: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾^(۱۷).

له روى کارى خوا په‌رستيشه‌وه پيغه‌مبه‌رى خوا زۆر يارمه‌تى خيزانه‌کانى داداو هانى ده‌دان نه‌ک هه‌ر له‌سه‌ر فهرزه‌کان به‌لکو له‌سه‌ر سونه‌ته‌کانيش، ته‌م فهرموده‌يه‌ش جوان‌ترين به‌لگه‌يه‌.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((رَجِمَ اللَّهُ رَجُلًا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّى ، وَأَقْبَضَ امْرَأَتَهُ فَصَلَّتْ ، فَإِنْ أَبَتْ نَضَحَ فِي وَجْهِهَا الْمَاءَ ، رَجِمَ اللَّهُ امْرَأَةً قَامَتْ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّتْ ، وَأَقْبَضَتْ زَوْجَهَا ، فَإِنْ أَبَى نَضَحَتْ فِي وَجْهِهِ الْمَاءَ))^(۱۸).

واته: نه‌بو هوربه‌ره فهرمووى: پيغه‌مبه‌ر (درودى خواى لى بيت) فهرمووى: ره‌جه‌تى خوا له پياوێك شه‌وى هه‌لده‌ستيه‌وه شه‌و نوێژ ده‌كات، وه خيزانه‌كه‌شى به‌خه‌ر ده‌هيني ته‌ويش شه‌و نوێژ ده‌كات، ته‌گه‌ر خيزانه‌كه‌ى هه‌لنه‌ستا هه‌ندى ئاو به‌په‌ژيني به‌سه‌ر ده‌م وچاوى، ره‌جه‌تى خوا له ئافره‌تيك شه‌وى هه‌لده‌ستيه‌وه شه‌و نوێژ ده‌كات، وه مي‌رده‌كه‌شى به‌خه‌ر ده‌هيني، ته‌گه‌ر مي‌رده‌كه‌ى هه‌لنه‌ستا هه‌ندى ئاو به‌په‌ژيني به‌سه‌ر ده‌م وچاوى.

هه‌تا له ده شه‌وى كو‌تايى مانگى ره‌مه‌زان پيغه‌مبه‌رى خوا (درودى خواى لى بيت) كه شه‌وه‌كانى زيندوو ده‌كردوه خيزانه‌كانيش به‌خه‌به‌ر ده‌هينا لۆ خوا په‌رسى^(۱۹)، دواى ته‌وى پيغه‌مبه‌رى خوا (درودى خواى لى بيت) له مالى ته‌مانه‌ى جى به جى ده‌كرد هانى ياوه‌ره‌كانيشى ده‌دا كه يارمه‌تى خيزانه‌كانيان بده‌ن، بۆ نمونه:

عربازى كورى ساريه ده‌فه‌رموى: گويم له پيغه‌مبه‌ر بوو (درودى خواى لى بيت) ده‌يفه‌رموو: ((إِذَا سَقَى الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ أُجِرَ))^(۲۰) واته: ته‌گه‌ر پياوه‌كه‌ ئاوى دايه ده‌ست خيزانى ته‌وه پاداشت وه‌رده‌گریت، عرباز ده‌فه‌رموى: كه چومه‌وه ماله‌وه ئاوم برد لۆ خيزام ئاوم پيدا، پيم گوت گويم له پيغه‌مبه‌ر بوو (درودى خواى لى بيت) ده‌يفه‌رموو: ((إِذَا سَقَى الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ أُجِرَ)).

ئايا ئيستا له‌ناو موسلمانان كه‌سانيك هه‌ن ته‌م فهرموده‌يه جى به جى بکه‌ن هه‌تا ته‌گه‌ر خيزانيان نه‌خوشيش بيت، يا خود زۆر سه‌رقال بيت به‌مندا له‌كان، يان به‌كارى ماله‌وه سه‌رقال بيت ده‌توانى په‌رداخيتك ئاوى لۆ بيه‌ى و ته‌و فهرموده‌ى لۆ باس بکه‌ى وه‌كو سه‌رده‌مى ياوه‌ران وته‌كانى پيغه‌مبه‌ر (درودى خواى لى بيت) جى به جى بکه‌ى.

له‌مه‌ش زياتر پيغه‌مبه‌رى خوا (درودى خواى لى بيت) به‌خالى خۆى فهرموو كه سه‌عدى كورى باوكى وه‌قاص: ته‌تۆ هه‌يچ خيزه‌كت نه‌كرديه مه‌به‌ست پى خواى گه‌وره بيت ئيلا پاداشتى له‌سه‌ر وه‌رده‌گره‌يه‌وه، هه‌تا ته‌و پاروه نانه‌ى ده‌خه‌ته ناو ده‌مى خيزانت ته‌ويش خواى گه‌وره به پاداشت لۆت ده‌نوسى^(۲۱).

ته‌م فهرموده‌يه زۆر به‌راشكاوانه هانى هه‌موو لايه‌ك ده‌دات بتوانى هه‌ندى جار هه‌تا پاروه نانيش بخاته ناو ده‌مى خيزانى، ته‌مه‌ش پاداشتى له‌سه‌ره به‌لام له‌وانه‌يه كه‌م كه‌س هه‌بى جى به جى بكات.

^(۱۷) الأحزاب (۲۱).

^(۱۸) رواه أبو داود (۳۳/۲) رقم الحديث (۱۳۰۵)، والنسائي (۲۰۵/۳) رقم الحديث (۱۶۰۹)، وأحمد في مسنده (۳۷۲/۱۲) رقم الحديث (۷۴۱۰)، وقال شعيب الأرناؤوط (إسناده قوي)، والبخاري في مسنده (۱۶۰/۱۵) رقم الحديث (۸۵۰۲)، وابن خزيمة في صحيحه (۱۸۳/۲) رقم الحديث (۱۱۴۸)، والحاكم في المستدرک (۴۵۳/۱) رقم الحديث (۱۱۶۴)، وقال الحاكم: (هذا حديث صحيح على شرط مسلم ولم يخرجاه)، والبيهقي في السنن الكبرى (۵۰۱/۲) رقم الحديث (۴۴۱۹).

^(۱۹) رواه البخاري (۴۷/۳) رقم الحديث (۲۰۲۴).

^(۲۰) رواه الطبراني في مسند الشاميين (۴۳۴/۲) رقم الحديث (۱۶۴۶).

^(۲۱) رواه البخاري (۸۱/۲) رقم الحديث (۱۲۹۵).

تهوهری چوارهم: مامه‌له‌ی پیغمبه‌ر (درودی خوی لی بیت) له گهل خیزانه کانی له روی گرینگی دانی به جوانی.

پیغمبه‌ری خوا (درودی خوی لی بیت) له روی روخساره وه زۆر جوان بو، بۆ تهوهری جوانتریش ده‌رکه‌وی زۆر گرینگی ده‌دا به رواله‌تی ده‌ره‌وی، له روی پاک و خاویته‌وه، پیغمبه‌ری خوا (درودی خوی لی بیت) رۆژانه پینج جار لای کهم ده‌ست نویژی ده‌شوست، حه‌فته‌ی جارێک خۆی ده‌شوست، هانی یاره‌ره‌کانیشی ده‌دا کهوا هه‌ر کات هاتن لۆ نویژی هه‌ینی خۆیان بشۆن ئینجا بێن (٢٢).
عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: ((إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْجُمُعَةُ، فَلْيَغْتَسِلْ)) (٢٣).
ئه‌مه جگه له‌وه‌ی سیواکی به‌کار ده‌هینا بۆ ده‌م پاک کردنه‌وه، نینۆک ده‌تراشی و، بۆنی خۆشی له‌ خۆی ده‌دا، پرچی خۆی داده‌هینا ده‌یفه‌رموو: ((مَنْ كَانَ لَهُ شَعْرٌ فَلْيُكْرِمْهُ)) (٢٤).

له روی جل و به‌رگه‌وه پیغمبه‌ر درودی خوی لی بیت جوانترین جل و به‌رگی له‌به‌ر ده‌کرد، چهند جور جل و به‌رگی ره‌نگاو ره‌نگی له‌به‌ر کردوه، وه‌کو ره‌نگی کهسک و سۆرو ره‌ش و ره‌نگی تریش (٢٥).
کاتیکیش یه‌کیک له‌ یاره‌ره‌کانی بیی جل و به‌رگی خرابی له‌به‌ر دابوو پیی فهرموو: مالت نیه واته هه‌بونی؟ فهرموو: به‌لێ ئه‌ی پیغمبه‌ری خوا له‌ هه‌موو مالتیکم هه‌یه، پیغمبه‌ری خوا (درودی خوی لی بیت) فهرموو: ((إِذَا آتَاكَ اللَّهُ مَالًا فَلْيَرَّ أَنْزُهُ عَلَيْكَ)) (٢٦).
واته: ئه‌گه‌ر خوا مالتی پیی دای با شوینه‌واری ماله‌که به‌سه‌رته‌وه دیار بیت، کهواته به‌ شیوازیکی گشتی پیغمبه‌ر (درودی خوی لی بیت) یه‌کیک له‌ شته هه‌ره گرینگه‌کانی ژبانی رۆژانه‌ی بریتی بوه له‌ پاک و خاویتی له‌ لاشه‌وه له‌ جل و به‌رگ.

تهوهری پینجه‌م: مامه‌له‌ی پیغمبه‌ر (درودی خوی لی بیت) له گهل خیزانه کانی له روی شته دونیاپه‌کان.

یه‌کیکی تر له‌ شته گرینگه‌کانی ژبانی پیغمبه‌ر (درودی خوی لی بیت) له گهل خیزانه کانی بریتی بوه له‌ گرینگی دان به‌ شته دونیاپه‌کان ته‌مه‌ش زۆر به‌ رونی به‌ دیار ده‌که‌وت له‌م چهند خاله‌ی خواره‌وه:
یه‌که‌م: پیغمبه‌ری خوا (درودی خوی لی بیت) زۆر به‌ ئاسای رینگه‌ی به‌ خیزانه‌کانی ده‌دا ته‌ماشای گه‌مه‌ی سودانیه‌کان بکه‌ن له‌ رۆژی جه‌ژن و غه‌یری جه‌ژن، هه‌ر وه‌کو دایکی باوه‌رداران عایشه‌ ده‌فه‌رموو: له‌رۆژی جه‌ژن سودانیه‌کان گه‌مه‌یان ده‌کرد، پیغمبه‌ری خوا (درودی خوی لی بیت) فهرموو: حه‌ز ده‌که‌ی ته‌ماشایان بکه‌ی؟ گوتم به‌ لێ، هه‌نده‌م ته‌مasha کرد هه‌تا بیتار بووم، پیغمبه‌ر (درودی خوی لی بیت) فهرموو: به‌سه؟ گوتم به‌لێ، فهرموو: برۆ (٢٧).

پیشه‌وا ئه‌ین و حه‌جه‌ر ده‌فه‌رموو: (له‌وه‌ فهرموده‌یه ئه‌وه وه‌رده‌گیری که دروسته ته‌مasha کردنی شتی دونیاوی و موباح، ته‌وه‌شی لێ وه‌رده‌گیری ره‌وشت جوانی و هه‌لس و کهوتی پیغمبه‌ر (درودی خوی لی بیت) له گهل خیزانی) (٢٨).
دووهم: راکردن له گهل خیزان، پیغمبه‌ری خوا (درودی خوی لی بیت) له یه‌کیک له‌ سه‌فه‌ره‌کانی فهرموو به‌ یاره‌ره‌کانی پیش که‌ون واته برۆن به‌ عایشه‌ی فهرموو با پیشه‌رکی بکه‌ین، عایشه‌ ده‌فه‌رموو پیشه‌رکیمان کرد من به‌ پیشی که‌وتم، جارێکی تر له‌ سه‌فه‌ر له‌ گه‌لێ بوم به‌لام

(٢٢) الأساليب النبوية في معالجة المشكلات الزوجية (٥٧).

(٢٣) رواه البخاري (٢/٢) رقم الحديث (٨٧٧)، ومسلم (٥٧٩/٢) رقم الحديث (٨٤٤).

(٢٤) رواه أبو داود (٧٦/٤) رقم الحديث (٤١٦٣).

(٢٥) زاد المعاد، ابن قيم (١٣٧/١).

(٢٦) رواه النسائي في الكبرى (٣٨٨/٨) رقم الحديث (٩٤٨٤).

(٢٧) رواه البخاري (١٦/٢) رقم الحديث (٩٥٠)، مسلم (٦٠٩/٢) رقم الحديث (٩٨٢).

(٢٨) فتح الباري (٥٤٩/١).

ئەو جارە قەلەو تر بیوم دیسان پێشپڕ کێمان کرد ئەو جارە ئەو لە منی بردەوه، پێغەمبەری خوا (درودی خۆای لی بیئت) پێدەکەنی و دەیفەرموو: ئەو لە باتی جارە کە تره که لیت بردمەوه (٢٩).

سێ یەم: پێغەمبەری خوا (درودی خۆای لی بیئت) خێزانەکانی لۆ دەعوەتی ژن هێنان لە گەل خۆی دەبرد، ئەگەر یە کێکیش لۆ خواردنی تاییەت بانگی بکردبا دەیفەرموو خێزانیشم بیئت، هەر وەکو لەم فەرمودەیه هاتو، جیرانیکی پێغەمبەر (درودی خۆای لی بیئت) فارسی بوو بەلام خواردنی زۆر خۆشی لی دەنا، خواردنیکی تاییەتی لۆ پێغەمبەر درودی خۆای بی بیئت کرد، هات بانگی کرد پێغەمبەر (درودی خۆای لی بیئت) فەرموو: خێزانیشم بیئت فارسیه که فەرموو: نه خیر، پێغەمبەر (درودی خۆای لی بیئت) فەرموو: منیش نایەم سێ جار ئەم پیاو گەراوه داوی لی کرد کەبی لۆ دەعوەتە کە ی بەبی خێزانە کە ی پێغەمبەر (درودی خۆای لی بیئت) نه چوو، جاری سێهەم فارسیه که فەرموو با خێزانیشت بیئت ئەو جا پێغەمبەر (درودی خۆای لی بیئت) لە گەل خێزانی چوو لۆ دەعوەتە کە (٣٠).

پێشەوا نەو هوی دەفەرموو: پێغەمبەر (درودی خۆای لی بیئت) پێی ناخۆش بوو بە تاییەت بەجی ئەو خواردنە بخوا بەبی خێزانی، ئەمەش لە جوانی هەلس و کەوتی پێغەمبەرە درودی خۆای لی بیئت بەرامبەر خێزانە کە ی (٣١).

لە تەواوی ئەم بەشی سەر وە بۆمان دەردەکەوی کەوا پێغەمبەری خوا (درودی خۆای لی بیئت) چۆن ژیاو لە گەل خێزانەکانی لە روی دارایی، ئینسانی، یارمەتی دانی خێزانەکانی، گرینگی دان بە جوانی خۆی، گرینگی دان بە شتە دۆنیاییەکان و چەندین شتی تر، کەواتە لێرەدا بۆمان بە دیار دەکەوی ئەمڕۆ کە هەندێ کەس کێشە ی خێزانی هەیه هۆکارە کە ی چیه، بۆیه گرینگی نەدان بە تەواوی ئەو شتەکانی کە پێغەمبەر (درودی خۆای لی بیئت) گرینگی پێ داو دەبیته هۆی تیکچونی شیرازی خێزان و دارمانی کۆمەلگا وەکو ئیستا بە چاوی خۆمان دەبینین، بە پێچەوانەشەو هەر کات دەستمان گرت بە شیوازی ژبانی پێغەمبەری خوا (درودی خۆای لی بیئت) ئەو کات ئاسودەیی روو لە تەواوی ماله کان دەکات و ژبانی تەواوی خەلک بەرەو خۆشی هەنگاو دەنی و دور دەبیئت لە کێشەکانی شەرو گرفت و تەلاق و چەندین کێشە ی تری کۆمەلایەتی، زۆر جار کێشەکان لە گرفتی بچو کەو دەست پێ دەکات قسەکی ناشرین، تورەبونیکی کەم، روو گرژیهک، کە ئەو کێشەکان لە دەست پێکیدا بەیهک داوی لی بردن کۆتایی دەیت هیچ لایەک لە ژن و میرد نامادە نین ئەم داوی لی بردنە بکەن کێشە کەش تا تاخیر تر دەبیئت و کۆن تر دەبیئت چارەسەری، دەکردن، جاری واش هەیه دەگاتە تلاق و کوشتن، ئەگەر بە ژیرانە بیر بکەینەوه دەبینین کێشە ی زۆر بە ی خێزانەکان لەم گرفته بچوکانەوه دەست پێ دەکات و کۆتایی بە هەواییکی ناخۆش دیت بۆیه ئێمە ئەگەر ژبانی پێغەمبەری خوا (درودی خۆای لی بیئت) لەبەر چاو بگرین دەبینین گرفتهکان بەرەو کۆتایی دین لەبەر ئەوه ی پێغەمبەری خوا (درودی خۆای لی بیئت) لە ژبانییدا لە گەل خێزانەکانی نەجونی پێداون نە لێی داون نە دەری کردون بەلکو ریزی لی گرتون.

بەشی دووهم: شیوازی چارەسەری پێغەمبەر (درودی خۆای لی بیئت) لۆ کێشە خێزانیه کان ئەویش لە پێنج تەوهر ناماژه ی بێ دەکەین.

تەوهری یەکەم: چارەسەری کێشە ی خێزانی لە کاتی تورە بوون:

بەراستی بەشەکی زۆری کێشە خێزانیه کان بە بێ دەنگی چارەسەر دەکریت واتە لە کاتی تورە بون ئینسان بێ دەنگ بیئت چونکە قسە ی کاتی تورەیی هەمووی هەلەیه بگره هەندێ جار ئینسان زۆر لێی پەشیمانە، بۆیه ئەگەر سەیرەکی فەرمودەکانی پێغەمبەر بکەین دەبینین زۆر هاغان دەدەن کە لە کاتی تورەیی بە شیوایەکی گشتی بە تاییەتیش لە کاتی تورە بون لە کێشە خێزانیه کان چەند کارێک ئەنجام بەدین بۆ کۆتایی هێنان بە کێشەکان:

(٢٩) رواه أبو داود (٢٩/٣) رقم الحديث (٢٥٧٨)، والنسائي في السنن الكبرى (١٧٨/٨) رقم الحديث (٨٨٩٦)، وأحمد في مسنده (٣١٣/٤٢) رقم الحديث (٢٦٢٧٧)، والبيهقي في السنن الكبرى (٣١/١٠) رقم الحديث (١٩٧٥٨).

(٣٠) رواه مسلم (١٦٠٩/٣) رقم الحديث (٢٠٣٧).

(٣١) شرح صحيح مسلم، النووي (٢٠٨/١٣).

یه کهم: نه گهر گرفت له مالت پهیدا بوو روی له زیاد بون بوو خهريک بوو گهيشته حالته تی تورپه بون نهوه خوت پاریزه له کاتی تورپه قسه بکهی چونکه بی دهنگی کیسه کهت لو چاره سهر ده کات، ههر وه کو لهم فهرمودیه هاتوه: ((إِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْكُتْ))^(۳۲).
واته: نه گهر یه کیك له ئیوه تورپه بوو با بیدهنگ بیټ.

پیشهوا ئین و ره هجب نه لخنه بلی دهفرموئ ده باره ی نهوه فهرمودیه: نهوه چاره سهریکی گهوریه لو تورپه ی، له بهر نهوه ی کهسی تورپه هندی قسه ده کات له کاتی تورپه ی، که تورپه یه کهی رو ی لی په شیما ده بیته وه له جونه کان و شتی تریش که زهره ری زور گهوره ی له دوايه، نه گهر بی دهنگ بیټ نهوه شهرانه ی هه موو له سهر لا ده چیت^(۳۳).

دووه م: نه گهر نه توانی بی دهنگ بی له کاتی تورپه ی نهوه بلآ ((أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)) ههر وه کو له فهرمودیه هاتوه: عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ، قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَرَجُلَانِ يَسْتَبَايَانِ، فَأَحَدُهُمَا أَحْمَرٌ وَجْهُهُ، وَاتَّفَحَتْ أَوْدَاجُهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ((إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ، لَوْ قَالَ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ))^(۳۴).

واته: سلیمانی کوری صورده فهرمووی: من دانیشتم له خزمهت پیغمهبر (درودی خوی لی بیټ) دوو پیاو چونیا به یه ک ده دا، یه کیکیان دهم و چاوی سز هه لگه رابوو، ده ماره کانی پر بیوون، پیغمهبر (درودی خوی لی بیټ) فهرمووی: من وشیه که ده زام نه گهر بی لیټ تورپه کهی ده روات، نه گهر بلآ ((أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)).

سی یه م: دهست نوئز بشوی هه ر کات تورپه بوی هه روه کو پیغمهبر (درودی خوی لی بیټ) ده فهرموئ: ((إِنَّ الْغَضَبَ مِنَ الشَّيْطَانِ، وَإِنَّ الشَّيْطَانَ خُلِقَ مِنَ النَّارِ، وَإِنَّمَا تَطْفَأُ النَّارُ بِالْمَاءِ، فَإِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَتَوَضَّأْ))^(۳۵).

واته: به راستی تورپه ی له شهیتانه وهیه، شهیتانیش له ناگر دروست بووه، ناگریش به ناو ده کوژیته وه، نه گهر یه کیك له ئیوه تورپه بوو با دهست نوئز بشوات.

چواره م: له کاتی تورپه ی نه گهر به پیوه بوی نهوه دانیشه، نه گهر تورپه یه کهت رو ی نه گهر نا پارده وه، هه روه کو پیغمهبر (درودی خوی لی بیټ) ده فهرموئ: ((إِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ وَهُوَ قَائِمٌ فَلْيَجْلِسْ، فَإِنْ ذَهَبَ عَنْهُ الْغَضَبُ وَإِلَّا فَلْيَضْطَجِعْ))^(۳۶).
واته: نه گهر یه کیك له ئیوه تورپه بوو به پیوه بوو با دانیشتی، نه گهر تورپه یه کهی رو ی نه گهر نا با پاربداته وه.

نهوه ری دووه م: چاره سهری کیسه ی خیرانی به شیوازی پیکه نین و زهرده خه نه.

کیسه ی هه ندیک له خیرانه کان بریتیه له نه بونی ده برینی که یف خو شی، پیکه نین، زهرده خه نه، وته ی جوان، کاتیک نه مانه هیهی نه بوو له جیگای نه مانه گرفت و شهرو ناژاوه روو له مالکان ده کات، بویه ده بیټ ئینسان خوی له سهر ره وشت و روخسار جوان و پیکه نین و زهرده خه نه لی رابینیت.

عائیشه دایکی باوه رداران ده فهرموئ: پیغمهبر (درودی خوی لی بیټ) روژیک هاته لای من، نه منیش پیم گوت: نه مرؤ تو له کوی بوی؟ فهرموئ: له لای دایکی سه له مه بوم، عائیشه فهرموئ: له دایکی سه له مه تیر نابی، عائیشه ده لی: پیغمهبر (درودی خوی لی بیټ) زهرده خه نه ی کرد.

^(۳۲) رواه أحمد في مسنده (۴۰/۴) رقم الحديث (۲۱۳۶).

^(۳۳) جامع العلوم والحكم، ابن رجب الحنبلي (۳۶۶/۱).

^(۳۴) رواه البخاري (۱۲۴/۴) رقم الحديث (۳۲۸۲)، ومسلم (۲۰۱۵/۴) رقم الحديث (۳۶۱۰).

^(۳۵) رواه أبو داود (۲۴۹/۴) رقم الحديث (۴۷۸۴)، وأحمد في مسنده (۵۰۵/۲۹) رقم الحديث (۱۷۹۸۵)، والطبراني في المعجم الكبير (۱۶۷/۱۷) رقم الحديث (۴۴۳).

^(۳۶) رواه أبو داود (۲۴۹/۴) رقم الحديث (۴۷۸۲)، وأحمد في مسنده (۲۷۸/۳۵) رقم الحديث (۲۱۳۴۸)، وابن حبان في صحيحه (۵۰۱/۱۲) رقم الحديث (۵۶۸۸).

عائیشه دهفرموی: دواى به پیغمبهرم گوت (درودی خوی لی بیت): ئەى پیغمبهرى خوا پیم بلێ ئەگەر بچیتە جیگایەك دوو لەوهری هەبیت یەکیکیان لێ خوراوهو پێشی تۆ شوان چونه مەریان لی لەوهراندیه، ئەوی تر کەسی نهچویتی، تۆ له کیهانیان مەرە کانت دەلهوهپێیت، پیغمبهر فرموی: ئەوهی کهوا مەری تیدا نەلهوهرايه، عائیشه فرموی: من وه کو هیچ له خێزانە کانت نیم، هەموو خێزانە کانت پێشتر لەلای پیاویکی تر بوون واتە بیوهژن بوون تهنها من نهی، پیغمبهری خوا (درودی خوی لی بیت) تهنها زهردەخه‌ی کرد (٣٧).

له دایکی باوه‌پداران عائیشه پرسیاریان کرد ئەگەر پیغمبهر (درودی خوی لی بیت) له ماله‌وه دهستی به‌تال با چی ده‌کرد؟ فرموی: له هەموو کەس نەرم تر بوو، له هەموو کەس سه‌خی تر بوو، وه‌کو یه‌کیك له پیاوان بوو، تهنها ئەوه نه‌بیت زۆر پی‌ده‌کەنی و زۆر زه‌رده‌خه‌نی ده‌کرد (٣٨).

جیاوازی نیوان ئیمه‌و پیغمبهری خوا درودی خوی لی بیت تهنها ڕوو خوشی و پێکه‌ینه، که زۆر جار ئەو مالانه‌ی بی به‌شن له‌م چاره‌سه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌ گرفت له‌ ماله‌کان ساز ده‌بیت، بۆ چاره‌سه‌ر کردنی گرفته‌که‌ش ئەوه‌یه‌ که ئینسان شیوازی ژبانی بگۆری له‌ ڕوو گرژی و توروی و مروو مۆچی لۆ خه‌نده به‌خشین و پێکه‌نین و ڕووخساری گه‌شاهه‌ به‌م شیوازه‌ ده‌توانی زāl بیت به‌سه‌ر کۆمه‌لیك گرفت که کلیلی چاره‌سه‌ره‌ که‌یان له‌ ده‌ست خۆته‌و زۆر ئاسنه‌ که بریتیه‌ له‌ پێکه‌نین و زرده‌خه‌نه‌.

ته‌وه‌ری سی‌یه‌م: چاره‌سه‌ری کێشه‌ی خێزانی به‌ شیوازی گفتوگۆ.

گفتوگۆ یه‌کیکه‌ له‌ چاره‌ سه‌ره‌ هه‌ره‌ گرینگه‌کانی کیشه‌ خێزانیه‌کان زۆر کیشه‌ هه‌یه‌ به‌ گفتوگۆیه‌کی که‌م چاره‌سه‌ر ده‌بیت، به‌لام گۆی ڕانه‌گرتن له‌ خێزان و به‌کارهێنانی زمانی زبوو قسه‌ی نه‌شیاو جیگای گفتوگۆ ده‌گریته‌وه‌ ئەگەر ئینسان زۆر به‌ هه‌ستیارانه‌ مامه‌له‌ له‌گه‌ن گرفته‌کان نه‌کات، جوانترین نمونه‌ له‌ ژبانی پیغمبهر (درودی خوی لی بیت) ئەوه‌یه‌ کاتیک پیغمبهر (درودی خوی لی بیت) ئافره‌تیک ماره‌ ده‌کات به‌ناوی صه‌فیه‌ که‌ باوکی به‌ناوی حویه‌ی کۆری ئه‌خته‌ب له‌گه‌ن ئەوانه‌ی له‌ به‌نی قوره‌یزه‌ بوون کۆژرا، پیاوه‌که‌شی له‌ شه‌ری خه‌یه‌ر به‌ناوی کسانه‌ کۆری ئه‌ره‌بیع کۆژرا، که‌واته‌ هه‌ردوکیان له‌و شه‌رانه‌ کۆژران که‌ پیغمبهر (درودی خوی لی بیت) سه‌ره‌رشتی ده‌کرد به‌ خۆی له‌گه‌ن دا بووه‌.

پرسیاره‌که‌ لێره‌ ئەوه‌ ئایا پیغمبهر (درودی خوی لی بیت) چۆن توانی صه‌فیه‌ کچی پیاویکی جوله‌که‌ بکات به‌ موسلمان، له‌لایه‌کی تر ئایا ئافره‌تیک باوکی و می‌رده‌که‌ی به‌ده‌ستی جه‌یشی پیغمبهر (درودی خوی لی بیت) کۆژرایت چۆن ئیستا له‌گه‌ن پیغمبهر (درودی خوی لی بیت) ده‌توانی ژبان به‌سه‌ر ببات.

عبدالله کۆری عومەر ده‌فرموی: صه‌فیه‌ فرموی: پیغمبهری خوا (درودی خوی لی بیت) له‌ هەموو کەس زیاتر ڕقم لی ده‌به‌وه‌، باب و می‌ردی کوشتم زۆریشی له‌ قه‌ومه‌که‌م کوشت، به‌رده‌وام داواى لی بردنی لی ده‌کردم، ده‌فه‌رموو: ئەى صه‌فیه‌ بابی توو عه‌ره‌بی له‌سه‌ر من هان ده‌دا وای کرد وای کرد، هه‌تا ئەوه‌ی له‌ دلم بوو نه‌ما (٣٩).

پیغمبهری خوا (درودی خوی لی بیت) به‌ صه‌فیه‌ی فرموو: ئەگەر له‌سه‌ر دینی خۆت بی زۆریت لی ناکه‌ین، ئەگەر خوداو پیغمبهر هه‌لنێژی ئەوه‌ ده‌تکه‌مه‌ خێزانی خۆم، فرموی: به‌لکو خوداو پیغمبهر هه‌لده‌بێژیم (٤٠).

(٣٧) الطبقات الكبرى، لابن سعد (٦٤/٨).

(٣٨) رواه إسحاق بن راهويه في مسنده (١٠٠٨/٣) رقم الحديث (١٧٥٠).

(٣٩) رواه ابن حبان في صحيحه (٦٠٩/١١) رقم الحديث (٥١٩٩)، والطبراني في المعجم الكبير (٦٧/٢٤) رقم الحديث (١٧٧) والبيهقي في

السنن الكبرى (٢٣١/٩) رقم الحديث (١٨٣٨٧).

(٤٠) المغازي، الواقدي (٧٠٧/٢)، تاريخ دمشق، ابن عساكر (٢٢٢/٣)، إمتاع الأسماع بما للنبي من الأحوال والأموال والحفدة والمتاع، المقرزي (٥٦/١٠).

پێغه‌مبه‌ری خوا ئازادی کردو پاشان ماره‌ی کرد، ئه‌وه‌نده‌ش ئاکاری جوانی نیشانی صه‌فیه دا وه‌کو چۆکی موباره‌کی خۆی لۆ صه‌فیه داده‌نا تا بچینه‌ سهر پشقی حوشتر^(٤١)، جارێک هه‌فصه‌ پێی گوت کچی جوله‌که گریا پێغه‌مبه‌ر (درودی خۆی لێ بیته) فهرموی لۆ ده‌گریی، گوتی هه‌فصه‌ پێم ده‌لێت کچه‌ جوله‌که.

پێغه‌مبه‌ر (درودی خۆی لێ بیته) فهرموی: تۆ کچی پێغه‌مبه‌ری مه‌به‌ست پێی پێغه‌مبه‌ر موسایه، مامیشت پێغه‌مبه‌ره مه‌به‌ست پێی پێغه‌مبه‌ر هارونه، میردیشته پێغه‌مبه‌ره مه‌به‌ست پێی خۆی بوو، که‌واته به‌ چی شانازی ده‌کات به‌سه‌ر تۆوه، که‌دلی ئه‌وی چا کرده‌وه رۆی له هه‌فصه‌ی خێزانی کرد فهرموی: له خوا بترسه ئه‌ی هه‌فصه^(٤٢).

پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خۆی لێ بیته) ئه‌وه‌نده گه‌توگۆو قسه‌ی خوش و کرداری جوانی نیشانی صه‌فیه دا به‌جارێک جینگای خۆی له‌ناو دلی کرده‌وه، به‌ئاستیک ته‌نها دوا‌ی سی‌ سال‌ چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر (درودی خۆی لێ بیته) له‌ غه‌زه‌ی خه‌بهر له‌سالی هه‌وتی هه‌جری ماره‌ی کرد له‌ ده‌ی هه‌جری وه‌فاتی کرد، له‌ کاتی نه‌خۆشیه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر (درودی خۆی لێ بیته) خێزانه‌کانی له‌ لای کۆبونه‌وه، صه‌فیه فهرموی: سوێند به‌ خوا ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا پێم خوش بوو ئه‌و نه‌خۆشیه‌ی له‌سه‌ر تۆیه له‌سه‌ر من با، خێزانه‌کانی تری به‌چاو ئاماژه‌یان کرد وه‌ک بلی وانیه، پێغه‌مبه‌ر (درودی خۆی لێ بیته) دیقی، فهرموی: سوێند به‌ خوا صه‌فیه راست گۆیه واته قسه‌که‌ی راسته.

لیره‌دا ئه‌وه‌ی گرینگه‌ لۆ چاره‌سه‌ر کردنی کێشه‌ی خێزانی بزانه پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خۆی لێ بیته) چۆن توانی ته‌نها له‌ ماوه‌ی سی‌ سال‌ و له‌م ئافه‌ره‌ته بکات هه‌موو دوژمنایه‌تیه‌که‌ی بکات به‌ خۆشه‌ویستی بیته به‌ ئافه‌رته‌یک هه‌ز بکات ئازاری میرده‌که‌ی هی ئه‌و بیته، ئه‌و راستیه ئه‌وه‌مان لۆ ده‌سه‌لمیته‌ت که‌ ته‌نها گه‌توگۆ، قه‌بولکردنی پاساوی یه‌کتز، قسه‌ی شیرین، ئاکاری جوان، ره‌وشی به‌رز، ده‌توان ده‌ره‌نجامی جوانیان هه‌بیته، به‌لام گاره‌گارو گوی رانه‌گرتن له‌ یه‌کتزی و چون دان خێزانه‌کان ده‌کات به‌ دوو به‌شی نه‌خواراو.

ته‌وه‌ری چواره‌م: چاره‌سه‌ری کێشه‌ی خێزانی به‌ شیوازی ئامۆژگاری.

ئامۆژگاری کاریگه‌ری زۆری هه‌یه له‌سه‌ر دلی ئینسان سودی زۆری هه‌یه لۆ چاره‌سه‌ر کردنی کێشه‌ی خێزان قه‌د که‌سیک سهر که‌وتوو نایته ته‌گه‌ر هاتوو ده‌ست به‌رداری ئامۆژگاری بیته، بۆیه ده‌بیته ئامۆژگاری بکه‌ینه پێشه‌ی رۆژانه‌مان له‌گه‌ڵ هه‌ر گه‌رفتی ئامۆژگاریه‌که هه‌یه چاره‌سه‌ری ده‌کات، بۆیه ده‌بیته ئهم راستیه بزاین ئه‌و که‌سانه‌ی وازیان له‌ ئامۆژگاری هه‌ناوه یا خود گرنگی پێ ناده‌ن ئه‌وانه له‌ دین باش حاله‌ی نه‌بونه چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر (درودی خۆی لێ بیته) فهرمویه‌تی: ((الدِّينُ النَّصِيحَةُ))^(٤٣).

واته: دین ئامۆژگاریه.

بۆیه ده‌بین کاتیک عائیشه دایکی باوه‌رداران به‌ پێغه‌مبه‌ری گوت: ئه‌وه‌نده به‌سه له‌ صه‌فیه ئه‌وهاو ئه‌وهايه واته به‌ژنی کورته.

پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خۆی لێ بیته) لێی ده‌نگ نایته به‌لکو ئامۆژگاری ده‌کات و قسه‌کی پێ ده‌لێت تا جاری تر ئهم شته دوباره نه‌کاته‌وه فهرموی: قسه‌یه‌کت کرد ته‌گه‌ر تیکه‌لی بکه‌ی له‌ گه‌ڵ ئاوی به‌حر تانی ده‌گۆری و بۆگه‌نی ده‌کات^(٤٤).

ئامۆژگاری کاریگه‌ری خۆی هه‌یه یه‌کیک له‌ یاوه‌رانی پێغه‌مبه‌ر (درودی خۆی لێ بیته) به‌ ناوی باوکی ده‌رداء فهرمویه خێزانی دایکی ده‌رداء: ته‌گه‌ر دیت توره بوم رازیم بکه، ته‌گه‌ر تۆش توره بوی من رازیت ده‌که‌م، ته‌گه‌ر ئه‌وها نه‌بین زۆر زوو لیک جودا ده‌ینه‌وه^(٤٥).

(٤١) رواه البخاري (١٣٥/٥) رقم الحديث (٤٢١١).

(٤٢) رواه الترمذي (٧٠٩/٥) رقم الحديث (٣٨٩٤)، وإسحاق بن راهويه (٢٦١/٤) رقم الحديث (٢٠٨٧)، وأحمد في مسنده (٣٨٤/١٩) رقم الحديث (١٢٣٩٢)، وأبو يعلى في مسنده (١٥٨/٦) رقم الحديث (٣٤٣٧)، والطبراني في المعجم الكبير، (٧٠/٢٤) رقم الحديث (١٨٦).

(٤٣) رواه مسلم (٧٤/١) رقم الحديث (٥٥).

(٤٤) رواه أبو داود (٢٦٩/٤) رقم الحديث (٤٨٧٥)، والترمذي (٦٦٠/٤) رقم الحديث (٢٥٠٢)، وأحمد في مسنده (٣٦١/٤٢) رقم الحديث (٢٥٥٦٠).

دوو نامۆژگاری گرینگ ههیه له فهرموده کانی پیغمهبر (درودی خوی لی بیت) به کیکیان لۆ پیاوه کان ئهوهی تریان لۆ ئافرهتان، پیم وایه ئهگهر ههر خێزانیک ئهم دوو نامۆژگاریه جی به جی بکات کیشهو گرفت روو له مالیان ناکات:

فهرموده یه کهم: پیغمهبر (درودی خوی لی بیت) دهفهرموی: ((لَا يَفْرُكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً، إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرًا))^(٤٦).

واته: هیچ پیاویکی باوهردار رقی له خێزانه کهی نهیتهوه که برواداره، چونکه ئهگهر رهوشتیکی به دل نهبوو ئهوه خو هی تری ههیه پیی رازی بیه به دلت بیت.

رافه کارانی فهرموده قسهی جوانیان لهسه ئهم فهرمودهیه کردوه، پێشهو: عبدالرحمن ئال سعد دهفهرموی: ئهو نامۆژگاریه له پیغمهبر (درودی خوی لی بیت) لۆ پیاوه کهوا به جوانترین شیوه ههلس و کهوت بکات له گهل خێزانه کهی، قهدهغه ی تیدا به بۆ باوهردار که خراب له گهل خێزانی ههلس و کهوت بکات، قهدهغه کردنی شتیکیش فرمانکردنه به پێچهوانه کهی، فهرمانه کهش ئهوهیه تهنیا رهچاوی رهوشته جوانه کانی خێزانه کهت بکهی ئهو شتانهی که له گهلت دهگونجی، ئهوانه ههمووی له بهرامبهر ئهو رهوشانه دابی که به دلت نه، پیاو ئهگهر ورد بیهوه له رهوشته جوانه کانی خێزانه کهی وه ئهو شته جوانانهی که پیی خوشه، ئهو کات تهماشای هوکاری ئهو بکات که وای لی دهکات له ژنه کهی بیزار بیت و خراب مامهلهی له گهل بکات دهبینی تهنها یه که شته یان دوو شت بۆ نمونه، بهلام ئهوهی ئافرهته که تیپی دایه لهوهی پیاوه که پیی خوشه زۆر زیاتره، ئهگهر لهو کاته پیاویکی به ئیصاف بیت چاوی دادهبۆشی له خراپه کانی خێزانه کهی له بهر ئهوهی خراپه کان دهتویهوه له ناو زۆری چاکه کان.

بهوه ژیا نی ژن و میرد بهردهوام ده بیت، مافه کانی که واجن یان سونهتن دهرین، بهلکو ئهوهی له خێزانه کهی پیی ناخۆشه ههول ده دات راسقی کاتهوه یان بیگزوری، بهلام ئهوهی چاوی بنوقیتی له بهرامبهر چاکه کان چاودیری خراپه کان بکات با کهمیش بیت ئهوه له بی ئیصافیه ناتوانی ژیا نی خوش بیت له گهل خێزانی.

خهلت لهو رهوهوه سی بهشن:

به رزترینیان: چاودیری رهوشته جوانه کان و شته جوانه کان دهکات، چاودیری له ههمو خراپه کان و له بیر یان دهکات. کهمزینیان که ریک کهوی سهر کهوتوو بیت له روی باوهرو رهوشی جوانیشهوه، ئهو ریک پێچهوانه ی خالی پێشوه، چاکه کان به بهلاش ده داو ههر کوی بیت، خراپه کان له بهر چاوی داده نیته بهلکو خراپه کان درێژ دهکاتهوه فراوانی ده کا رافهی ده کا به گومان و تهویلی وا که خراپه ی زۆر کهمیش زۆر دهکات ههر وه کو ئیستا.

بهشی سی یه: رهچاوی ههر دوو کاری باشه و خراپه دهکات، پێوهریان دهکات، مامهله له گهل خێزانی بهو شیوهیه دهکات که پێویست دهکات^(٤٧).

فهرموده ی دووهم: پیغمهبر (درودی خوی لی بیت) دهفهرموی: ((أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِنَسَائِكُمْ فِي الْجَنَّةِ؟ كُلُّ دَوْدٍ وَلَوْدٍ، إِذَا غَضِبْتُ أَوْ أَسِيءَ إِلَيْهَا أَوْ غَضِبَ زَوْجَهَا، قَالَتْ: هَذِهِ يَدِي فِي يَدِكَ؛ لَا أَكْتَحِلُ بَغْمَضٍ حَتَّى تَرْضَى))^(٤٨).

واته: ئایا ههوانتان پێنه دهه به ئافره تانان که له بهههشتن، ههمو ئافره تیکی زۆر خوشه و یستی ههیه لۆ پیاوه کهی مندالی ده بیت، ئهگهر توره بوو یان خراپه ی کرا بهرامبهری یان میرده کهی لی توره بوو دهلی: ئهمه دهستم له ناو دهست چاوم ناچیته خهو ههتا رازی دهی.

ئایا ئهگهر پیاوه کان فهرموده ی یه کهم جی به جی بکهن ههر کات شتیکی خراپان له خێزانیان دیت چاکه کان بیننه بهر چاویان له بهر زۆری چاکه کان خویان پێشهرمهزار بیت که باس له شتیکی خراب بکهن، ئافره تانیش بگهون به ئاستیک ئهگهر ههلهش کرا بهرامبهریان یا خود توره

^(٤٥) روضة العلاء ونزهة الفضلاء، أبو حاتم البستي (٧٢).

^(٤٦) رواه مسلم (١٠٩١/٢) رقم الحديث (١٤٦٩).

^(٤٧) بهجة قلوب الأبرار وقرّة عيون الأخيار، عبد الرحمن بن ناصر آل سعدي (١٢٢).

^(٤٨) رواه الطبراني في المعجم الكبير (٨٩/١) رقم الحديث (١١٨)، وصححه الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة (١١٣٦/٧) رقم الحديث (٣٣٨٠).

کران ئەوجا بچن دەست بخنە ناو دەستی پیاوێهەیان بڵێن خەو ناچێتە چاوی ئێمە لە کاتێک بزانی ئێو لێمات تۆرەن، دەبێ لە پاشی ئەم دوو هەلۆستە جوامێرانە کێشە بونی بمیخێ لە ناو خێزانەکان!

تەوهری پێنجەم: مامەڵە کردن بە شیوازی حەکیمانە لە گەڵ کێشە گەورەکانی ڕوو بە ڕووی خێزان دەبنەوه.

هەر کێشەیهکی گەورە ڕوو بە ڕووی خێزان بێتەوه ئەگەر کەسە کە حەکیم و لێزان بێت زۆر بە ناسانی چارەسەری دەکات، هەروە کە کێشە بچووک کە توشی ئێنسانی خاوەن کەم ئەزموون دەبێت کێشە کە لە قەبارەی خۆی زۆر گەورە تر دەکات و پاشانیش پێی چارەسەر نابێت ناچار کەسانی تر دێن لۆی چارەسەر دەکەن، کەواتە ئێستا ئێمە پێویستمان بە کەسانی زۆر داناو زانایە لۆ چارەسەر کردنی کێشەکان ئەگەر کەسیکیش لەم بوارە ئەزموونی نەبوو دەتوانی ڕاویژ بە کەسانی خاوەن ئەزموون بکات هەروە کە قورئانی پێرۆز دەفەرمویت: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ﴾ (٤٩).

واتە: باوەرداران کارو باری خۆیان بە پرس و ڕاویژ لە بەینی خۆیان دەکەن.

گەورەترین کێشە کە لە مالتی پێنجەمە (درودی خۆی لێ بێت) ڕووی داوێت بڕتیه لە کێشە بوختان کردن بە دایکی باوەرداران عائیشە کچی پێشەوا ئەبو بەکری راست گۆ، کورتە ی چیرۆکی بوختان کردنە کە ئەو هیه:

پێنجەمەری خوا (درودی خۆی لێ بێت) دواي ئەو هیه لە غەزو هیه (بني المصطلق) گەراوه دایکی باوەرداران عائیشە لە گەڵ بوو، عائیشە دەفەرمو: لە کاتی گەراوه بوو شاری مەدینه جوم بۆ سەر ئاو کاتی گەراوه خەناو کەیه کم لێ پسا بوو بەدوی دا گەراوه تا دیتەوه تاخیر بووم کە هاتەوه ئەوان ڕۆشتبون زانیم کەوا دینهوه بەدوام لە جیگای خۆم دانیشتم، صەفوانی کورپی ئەلوعەتل لە دواوهی جەیشە کە بوو کە چاوی بە من کۆت تەنھا گوتی (إنا لله وإنا إليه راجعون) حوشترە کە دابەزاندوو من سوار بووم لە ڕۆژی ڕوناک گەیشتینهوه جەیشە کە، کە خەلکە کە چاویان بێ کەوت هەندێک گوتیان ئەم دوانە لەیه کتر سەلامەت نەبوینه، دوو ڕووه کان ئەو هیهان قۆزتموه بەناو شاری مەدینه ئەم بوختانهیان بلاو کردەوه، پێنجەمە (درودی خۆی لێ بێت) زۆر پێی نیگەرەن بوو، ئەم کێشەیه یەک مانگی خایاند وەحی نەهات، پێنجەمە (درودی خۆی لێ بێت) پرسى بەهەندى لە یاهەرەکانی دەکرد دەربارەى ئەم کێشەیه، بۆچونەکان جیاواز بون هەندێک ئاماژەیان بە جیا بونەوه دەکرد، هەندێکی تر زۆر عائیشەیان بە ئافرهتێکی چاک وەصف دەکرد، تا وای لێ هات پێنجەمە (درودی خۆی لێ بێت) ئەم کێشەیهی لەسەر میمەر ئاماژە بێ کردو هەر چارەسەر نەبوو.

لێره ئەو هیه گرینگە ئەو هیه هەلۆستى پێنجەمە (درودی خۆی لێ بێت) لەسەر ئەم کێشە گەورەیه ئەو هیه فەرموى بە عائیشە: ((يَا عَائِشَةُ، فَإِنَّهُ بَلَغَنِي عَنْكَ كَذَا وَكَذَا، فَإِنْ كُنْتَ بَرِيَّةً، فَسَيِّئُكَ اللَّهُ، وَإِنْ كُنْتَ أَلَمَمْتُ بِذَنْبٍ، فَاسْتَغْفِرِي اللَّهَ وَتُوبِي إِلَيْهِ، فَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اعْتَرَفَ بِذَنْبِهِ، ثُمَّ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ)) (٥٠).

واتە: ئەي عائیشە بەراستی چەند شتێکم بێ گەیشتیه، ئەگەر تۆ ئەستۆ پاک بێ ئەو هیه خوا ئەستۆ پاکى تۆ دەکات، ئەگەر تۆش نزیك بویهوه لە گونا، داوای لێ خۆش بون لە خوا بکەو بگەرێوه لای خوا، چونکە بەراستی ئەگەر بەنده دانی نا بە گوناوه کە، پاشان تۆبهی کرد، خواش تۆبه کە لێ وەرەگرێ.

دواي ئەمە ئایەتەکانی ئەستۆ پاکى عائیشە لە چەند ئایەتێکی قورئان هاتە خوارى (٥١).

لێره ئەو هیه گرینگە بیلێن ئەو هیه: ئایا تا چەند موسلمانان توشی کێشە لەو جۆره دەبن بە ئارامی و لەسەرەخۆیی چارەسەری دەکەن وەکو پێنجەمە (درودی خۆی لێ بێت)، یا خود بە پێچەوانەوه بەبێ سەر گرتن، یە کەسەر پەنا لۆ کارى توندو تیزى دەبن وەکو لێدان و جوندان و هەتا دەگاتە کارى کوشتنیش، بەم کردەوانە و دەزانن پیاو هەتی و دینداری خۆیان دەسەلێن، کەچی نازانن ئەمانە هەموى گوناھو

(٤٩) الشورى (٣٨).

(٥٠) رواه البخاري (١٧٣/٣) رقم الحديث (٢٦٦١)، ومسلم (٢١٢٩/٤) رقم الحديث (٢٧٧٠).

(٥١) بروانه سورتي نور ئایەتەکانی (١١ هاتنا ٢٤).

تاوانه، چونكه بابتهكه يهك لای نه‌بوه‌توه نه‌وان فهرمانه‌كانی ده‌یانه‌وی به‌ئاره‌زوی خو‌یان جی به‌جی ده‌كهن، ئه‌مه له لایه‌ك له‌لایه‌تی تر چهند كاری زۆر بچوك یا خود بلین گونا‌هی بچوك، یان ته‌نها قسه‌و قسه‌لۆکی خه‌لك نافرته‌ی داوین پاکی له‌سه‌ر هاتۆته كوشتن كه ئه‌مانه هیچ ته‌عبیر له‌شه‌ری خوا ناده‌ن به‌لكو ئینسان به‌هه‌واو ئاره‌زوی خو‌ی بریاری چه‌وت ده‌داو جی به‌جی ده‌كات، له‌كاتێك پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی لی ییت) یه‌ك مانگ سه‌بری گرت تا كیشه‌كه‌ی یه‌ك لای بووه، ئه‌مه له لایه‌ك له‌لایه‌کی تر بروانه گه‌تو‌گۆی پێغه‌مبه‌ر (درودی خوی لی ییت) له‌گه‌ل عایشه‌ له‌م كاته‌ ناسكه: ئه‌ی عایشه به‌راسقی چهند شتێكم پی گه‌یشته، ئه‌گه‌ر تو ئه‌ستۆ پاکی بی ئه‌وه خوا ئه‌ستۆ پاکی تو ده‌كات، ئه‌گه‌ر تو‌ش نزیک بویه‌وه له‌ گونا‌ه، داوی لی خو‌ش بون له‌ خوا بکه‌و بگه‌رپۆه لای خوا، چونكه به‌راسقی ئه‌گه‌ر به‌نده‌ دانی نا به‌ گونا‌هه‌كه‌ی، پاشان تۆبه‌ی کرد، خواش تۆبه‌كه‌ی لی وهرده‌گری.

به‌راسقی له‌م وته‌ جوانانه ئه‌وه‌مان بۆ دهرده‌كه‌وی كه موسلمانان له‌چهن‌دین جیگا له‌ شه‌ری خوا تیده‌په‌رین زیاد له‌ پۆست کار ئه‌نجام ده‌ده‌ن، ئه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی لی ییت) پێشه‌نگ ییت بۆ ئیمه‌ دلنایم زۆر له‌ كیشه‌ گه‌وره‌كان چاره‌سه‌ر ده‌بن زۆر به‌ ئاسانی، له‌ هه‌مان كاتیشدا له‌زۆر له‌ كیشه‌كان دور ده‌كه‌وینه‌وه به‌قده‌ر ده‌ست گرت‌مان به‌ دینی خوا کار ئاسانیان لۆ ده‌كری بۆ به‌راسقی ده‌بی جارێکی تر چاو به‌ رابردوی خۆمان بگه‌رپۆه هه‌له‌سته‌ له‌سه‌ر ته‌واوی شته‌كان بکه‌ین هه‌ر کارێك چاك بوه به‌ره‌و چاکتری به‌ین، هه‌ر کارێك چه‌وت و هه‌له‌ و خراپ بوه ته‌وبه‌ی لی بکه‌ین و جارێکی تر دوباره‌ی نه‌که‌ینه‌وه به‌م شیوه‌ی ژیا‌مان روو له‌ ئاسوده‌یی و خو‌ش به‌ختی ده‌كات.

پوخته

کیشه‌و گه‌رفته‌كان ئه‌گه‌ر هاتوو هه‌رکات به‌ فله‌تری خۆیدا تپه‌ر بوون ئه‌وا چاره‌سه‌ر کردنیان زۆر ئاسان ده‌ییت، به‌لام کاتێك گه‌رفته‌كان روو ده‌دات ئه‌گه‌ر هاتوو به‌ رێگه‌یه‌کی هه‌له‌ دا رۆشت دوو جار ده‌ییت به‌ گه‌رت ئاسایی کردنه‌وی ئاسان نابیت، بۆ ئیمه‌ باشترین چاره‌سه‌رمان هه‌ل بژاردوو ئه‌ویش ژیا‌نی پێغه‌مبه‌ره (درودی خوی لی ییت) لۆ چاره‌سه‌ر کردنی گه‌رفته‌كان کۆتایی هینان به‌ كیشه‌كان، گه‌یشته‌ین به‌و قه‌ناعه‌ته‌ی كه هه‌موو ماله‌ك گه‌رفتی تیدا هه‌یه كه‌م تا زۆر ئه‌مه‌ شتێکی ئاسایی به‌لام شیوازی مامه‌له‌ کردن له‌گه‌ل گه‌رفته‌كان ئه‌نجامه‌كان ده‌گۆریت بۆ به‌ ده‌ییت زۆر به‌ وردی دیراسه‌ی كیشه‌كان بکریت نابیت به‌ هیچ شیوازیك په‌له‌ی لی بکریت و بریاری هه‌له‌ی له‌سه‌ر به‌دریت زۆر به‌ لیژانانه‌ كیشه‌كان چاره‌سه‌ر بکریت، ئه‌و کات ته‌واوی ماله‌كان ئاسوده‌ ده‌بن.

ئه‌مه‌ راسته‌یه‌کی گه‌رنه‌ گه‌وه‌ هه‌ندێ چاره‌سه‌ر هه‌یه لۆ گه‌رفته‌كان زۆر ئاسانه‌ جی به‌ جی کردنیان، به‌لام كه‌سانێك هه‌ن هه‌رگیز بیر له‌ چاره‌سه‌ری ژیرانه‌ ناکه‌نه‌وه به‌لكو په‌نا لۆ کاری دزیو ناشرین ده‌بن ئه‌مانه‌ش نه‌ك هه‌ر گه‌رفته‌كان چاره‌سه‌ر نا‌کا به‌لكو رو‌حی کینه‌و رق له‌ دلدا زیاتر ده‌کا، بۆ ئه‌گه‌ر ده‌مانه‌وێت گه‌رفته‌كان بن بر بن و کۆتاییان پی ییت ئه‌وه ده‌بی ده‌ست به‌ نامۆزگاریه‌کانی پێغه‌مبه‌ر (درودی خوی لی ییت) بگه‌رن له‌ ژیا‌نی رۆژانه‌ی خۆمان جی به‌ جی بکه‌ین.

هه‌گیز بیر له‌ توندی و تیژی مه‌که‌وه لۆ چاره‌سه‌ر کردنی گه‌رفته‌كان چونكه‌ گه‌رفتی تری لی به‌دیار ده‌که‌وێت ئه‌گه‌ر ئه‌م جو‌ره‌ کاره‌ باش با پێغه‌مبه‌ر (درودی خوی لی ییت) ته‌نها جارێك له‌ ژیا‌نی به‌ کاری ده‌هینا یا خود له‌یه‌ك فهرموده‌ ئاماژه‌ی پی ده‌کرد بۆ به‌ ده‌ییت بکه‌ین به‌و راسته‌یه‌ ئه‌وه‌ی به‌ نه‌رم و نیا‌نی جی به‌ جی ده‌كری هیچ کات توندی ناتوانیت جیگای بگه‌رته‌وه.

سه‌رچاوه‌كان دوا‌ی قورئانی پیرۆز

- ۱- الجامع المسند الصحيح المختصر من أمور رسول الله صلى الله عليه وسلم وسننه وأيامه، صحيح البخاري، أبو عبد الله محمد بن إسماعيل البخاري الجعفي، حققه محمد زهير بن ناصر الناصر، الناشر: دار طوق النجاة، ط ١: ١٤٢٢هـ - ٢٠٠٠م.
- ۲- مسند الإمام أحمد بن حنبل، أبو عبد الله أحمد بن محمد بن حنبل بن هلال بن أسد الشيباني، (ت: ٢٤١هـ)، المحقق: شعيب الأرناؤوط - عادل مرشد، وآخرون، إشراف: د عبد الله بن عبد المحسن التركي، الناشر: مؤسسة الرسالة، ط ١: ١٤٢١هـ - ٢٠٠١م.

- ٣- المعجم الكبير، أبو القاسم الطبراني سليمان بن أحمد بن أيوب بن مطير اللحيمي الشامي، (ت: ٣٦٠هـ)، المحقق: حمدي بن عبد المجيد السلفي، دار النشر: مكتبة ابن تيمية - القاهرة، ط ٢، ١٤١٥هـ - ١٩٩٤م.
- ٤- سنن أبي داود، أبو داود سليمان بن الأشعث بن إسحاق بن بشير بن شداد بن عمرو الأزدي السجستاني، (ت: ٢٧٥هـ)، المحقق: محمد محيي الدين عبد الحميد، الناشر: المكتبة العصرية، صيدا - بيروت.
- ٥- فتح الباري شرح صحيح البخاري، أبو الفضل أحمد بن علي بن حجر العسقلاني الشافعي، رقم كنه وأبوابه وأحاديثه: محمد فؤاد عبد الباقي، الناشر: دار المعرفة - بيروت، ١٣٧٩هـ - ١٩٥٧م.
- ٦- المعجم الأوسط، أبو القاسم الطبراني سليمان بن أحمد بن أيوب بن مطير اللحيمي الشامي، (ت: ٣٦٠هـ)، المحقق: طارق بن عوض الله بن محمد، عبد المحسن بن إبراهيم الحسيني، الناشر: دار الحرمين - القاهرة.
- ٧- المسند الصحيح المختصر بنقل العدل عن العدل إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم، أبو الحسن مسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري (ت: ٢٦١هـ)، المحقق: محمد فؤاد عبد الباقي، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت.
- ٨- سنن الترمذي، أبو عيسى محمد بن عيسى بن سورة، الترمذي، (ت: ٢٧٩هـ)، تحقيق وتعليق: أحمد محمد شاكر (ج ١، ٢)، ومحمد فؤاد عبد الباقي (ج ٣)، وإبراهيم عطوة عوض المدرس في الأزهر الشريف (ج ٤، ٥)، الناشر: مطبعة مصطفى البابي الحلبي - مصر، ط ٢، ١٣٩٥هـ - ١٩٧٥م.
- ٩- سنن ابن ماجه، أبو عبد الله محمد بن يزيد القزويني، (ت: ٢٧٣هـ)، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، الناشر: دار إحياء الكتب.
- ١٠- مسند الزوار المنشور باسم البحر الزخار، أبو بكر أحمد بن عمرو بن عبد الخالق المعروف باليزار (ت: ٢٩٢هـ)، المحقق: محفوظ الرحمن زين الله، (حقق الأجزاء من ١ إلى ٩)، وعادل بن سعد (حقق الأجزاء من ١٠ إلى ١٧)، وصبري عبد الخالق الشافعي (حقق الجزء ١٨)، الناشر: مكتبة العلوم والحكم - المدينة المنورة، ط ١، ١٤٣١هـ - ٢٠٠٩م.
- ١١- الإحسان في تقريب صحيح ابن حبان، أبو حاتم محمد بن حبان بن أحمد، التميمي، الدارمي، البستي (ت: ٣٥٤هـ)، ترتيب: الأمير علاء الدين علي بن بلبان الفارسي (ت: ٧٣٩هـ)، حققه وخرج أحاديثه وعلق عليه: شعيب الأرناؤوط، الناشر: مؤسسة الرسالة، بيروت، ط ١، ١٤٠٨هـ - ١٩٨٨م.
- ١٢- الأدب المفرد، أبو عبد الله محمد بن إسماعيل بن إبراهيم بن المغيرة البخاري، (ت: ٢٥٦هـ)، المحقق: محمد فؤاد عبد الباقي، الناشر: دار البشائر الإسلامية - بيروت، ط ١، ١٤٠٩هـ - ١٩٨٩م.
- ١٣- مسند أبي يعلى، أبو يعلى أحمد بن علي بن المثنى، التميمي، الموصلية (ت: ٣٠٧هـ)، المحقق: حسين سليم أسد، الناشر: دار المأمون للتراث - دمشق، ط ١، ١٤٠٤هـ - ١٩٨٤م.
- ١٤- مسند إسحاق بن راهويه، أبو يعقوب إسحاق بن إبراهيم بن مخلد الخنظلي المروزي المعروف - ابن راهويه (ت: ٢٣٨هـ)، المحقق: د. عبد الغفور بن عبد الحق البلوشي، الناشر: مكتبة الإيمان - المدينة المنورة، ط ١، ١٤١٢هـ - ١٩٩١م.
- ١٥- المحتج من السنن، السنن الصغرى للنسائي، أبو عبد الرحمن أحمد بن شعيب بن علي الخراساني، النسائي (ت: ٣٠٣هـ)، تحقيق: عبد الفتاح أبو غدة، الناشر: مكتب المطبوعات الإسلامية - حلب، ط ٢، ١٤٠٦هـ - ١٩٨٦م.
- ١٦- صحيح ابن خزيمة، أبو بكر محمد بن إسحاق بن خزيمة النيسابوري (ت: ٣١١هـ)، المحقق: د. محمد مصطفى الأعظمي، الناشر: المكتب الإسلامي - بيروت.
- ١٧- المستدرک علی الصحیحین، أبو عبد الله الحاكم محمد بن عبد الله بن محمد النيسابوري المعروف بابن البيع (ت: ٤٠٥هـ)، تحقيق: مصطفى عبد القادر عطا، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت.
- ط ١، ١٤١١هـ - ١٩٩٠م.
- ١٨- السنن الكبرى، أبو بكر أحمد بن الحسين بن علي البيهقي (ت: ٤٥٨هـ)، المحقق: محمد عبد القادر عطا، الناشر: دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ط ٣، ١٤٢٤هـ - ٢٠٠٣م.

- ١٩- مسند الشاميين، أبو القاسم سليمان بن أحمد بن أيوب الطبراني (المتوفى: ٣٦٠هـ)، المحقق: حمدي بن عبدالحجيد السلفي، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت، ط١، ١٤٠٥هـ - ١٩٨٤م.
- ٢٠- الأساليب النبوية في معالجة المشكلات الزوجية، الدكتور عبد السميع الأنيس، دار المعرفة، بيروت، ٢٠١٠هـ - ١٤٣١م.
- ٢١- زاد المعاد في هدي خير العباد، محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد شمس الدين ابن قيم الجوزية (ت: ٧٥١هـ)، الناشر: مؤسسة الرسالة، بيروت - مكتبة المنار الإسلامية، الكويت، ط٢٧، ١٤١٥هـ - ١٩٩٤م.
- ٢٢- السنن الكبرى، أبو عبد الرحمن أحمد بن شعيب بن علي الخراساني، النسائي (ت: ٣٠٣هـ)، المحقق: حسن عبد المنعم شليبي، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت، ط١، ١٤٢١هـ - ٢٠٠١م.
- ٢٣- المنهاج شرح صحيح مسلم بن الحجاج، أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف النووي (ت: ٦٧٦هـ)، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت، ط٢، ١٣٩٢هـ - ١٩٧٠م.
- ٢٤- جامع العلوم والحكم في شرح خمسين حديثاً من جوامع الكلم، زين الدين عبد الرحمن بن أحمد بن رجب الحنبلي (ت: ٧٩٥هـ)، المحقق: شعيب الأرنؤوط - إبراهيم باجس، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت، ط٧، ١٤٢٢هـ - ٢٠٠١م.
- ٢٥- الطبقات الكبرى، أبو عبد الله محمد بن سعد بن منيع المعروف بابن سعد (ت: ٢٣٠هـ)، تحقيق: محمد عبد القادر عطا، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت، ط١، ١٤١٠هـ - ١٩٩٠م.
- ٢٦- المغازي للواقدي، مُحَمَّد بن عُمَر بن واقد الأَسْلَمِيُّ الواقدي، (ت: ٢٠٧هـ).
- ٢٧- تاريخ دمشق، أبو القاسم علي بن الحسن بن هبة الله المعروف بابن عساكر (ت: ٥٧١هـ)، المحقق: عمرو بن غرامة العمروي، الناشر: دار الفكر للطباعة والنشر والتوزيع، ١٤١٥هـ - ١٩٩٥م.
- ٢٨- إمتاع الأسماع بما للنبي من الأحوال والأموال والحفدة والمتاع، أبو العباس أحمد بن علي بن عبد القادر، تقي الدين المقرئ (ت: ٨٤٥هـ)، المحقق: محمد عبد الحميد النميسي، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت، ط١، ١٤٢٠هـ - ١٩٩٩م.
- ٢٩- روضة العقلاء ونزهة الفضلاء، أبو حاتم محمد بن حبان بن أحمد، الدارمي، البستي (ت: ٣٥٤هـ)، المحقق: محمد محي الدين عبد الحميد، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت.
- ٣٠- هجة قلوب الأبرار وقرّة عيون الأخيار في شرح جوامع الأخبار، أبو عبد الله، عبد الرحمن بن ناصر بن عبد الله بن ناصر بن حمد آل سعدي (ت: ١٣٧٦هـ)، المحقق: عبد الكريم بن رسمي آل الدريبي، دار النشر: مكتبة الرشد للنشر والتوزيع، ط١، ١٤٢٢هـ - ٢٠٠٢م.
- ٣١- سلسلة الأحاديث الصحيحة وشيء من فقهها وفوائدها، أبو عبد الرحمن محمد ناصر الدين، بن الحاج نوح بن نجاتي بن آدم، الألباني (ت: ١٤٢٠هـ)، الناشر: مكتبة المعارف للنشر والتوزيع، الرياض، ط١، (لمكتبة المعارف).